

СПОМЕНИ

ОТЪ

ВРЪМЕТО НА ВОЙНАТА ЗА ОСВОБОЖДЕНИЕ

1877—1878.

Прѣзъ продълѣта на 1877 г. почна да се говори за война и бѣше се дало заповѣдъ за събиранieto на резервигѣ.

Постъпигилъ бѣхъ доброволецъ въ кавалерийската батарея отъ I-й артилерийскій полкъ, който се намираше въ Букурещъ и вече бѣше получилъ заповѣдъ да заминe за Крайова.

Щомъ пристигнахме тамъ, и резервистигѣ почнахъ да прииздагѣ, нѣкои отъ които, вече стари хора, бѣхъ отъ контингента 1868—69 год., а тѣй сжшо и конѣ взети на реквизиция.

Една вечеръ бѣхъ испратенъ да прѣписвамъ приказигѣ на дивизионния командиръ.

Обичай има въ войската, щото всѣки полкъ повседневно да испровожда по единъ ротенъ писецъ въ дивизионната канцелария да взема прѣказигѣ, що се издаватъ.

Нея вечеръ натоварихъ мене съ тая работа вмѣсто ротния писецъ, който бѣше твърдѣ много занятъ, да работи въ канцеларията наедно съ капитанина.

Всичкигѣ полкови писари отъ полковетѣ на нашата дивизия бѣхъ надошли.

Единъ отъ тѣхъ почна да диктува и другигѣ да пишжѣ. Между другигѣ прикази, написахме и единъ отъ петъ-шестъ коли книга, който приказъ съдържае най-подробнигѣ инструкции относително *маневригѣ*!

Когато този, който диктуваше, стигна до инструкциигѣ, давани по санитарната и амбулантна служба, единъ отъ писцигѣ извика: Дяволъ да разбере, какви ли ще бжджѣ и тия маневри!"

На тия негови думи всички пригнахме съ гласъ да се смѣемъ.